

Plenaire 20

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2008-2009

18 december 2008

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MORGENVERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
ONTWERP VAN DECREET houdende de verlaging van het tarief van het verkooprecht voor beroepspersonen – 1823 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	1
Artikelsgewijze bespreking	1
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de wijziging van het Verdrag van Aarhus van 25 juni 1998 betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden, aangenomen op 27 mei 2005 in Almaty – 1840 (2008-2009) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	1
Artikelsgewijze bespreking	1
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de stabilisatie- en associatieovereenkomst tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de republiek Montenegro, anderzijds, en de slotakte, ondertekend in Luxemburg op 15 oktober 2007 – 1852 (2008-2009) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	1
ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 7 mei 2004 inzake de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en van het decreet van 30 april 2004 betreffende het verwerven van een titel van beroepsbekwaamheid – 1877 (2008-2009) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	2
Artikelsgewijze bespreking	2
ONTWERP VAN DECREET houdende de vergoeding, verschuldigd door de gebruikers van het verkeersbegeleidingssysteem voor vaartuigen – 1886 (2008-2009) – Nrs. 1 tot 3	
Algemene bespreking	2
Artikelsgewijze bespreking	2
ONTWERP VAN DECREET betreffende de River Information Services op de binnenwateren – 1909 (2008-2009) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	2
Artikelsgewijze bespreking	3
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 4 november 2008 tussen het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest betreffende de preventie en het beheer van verpakkingsafval – 1944 (2008-2009) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	3
Artikelsgewijze bespreking	4

ONTWERP VAN DECREET houdende diverse bepalingen met betrekking tot de Uitleendienst Kampeermateriaal voor de Jeugd – 1977 (2008-2009) – Nrs. 1 tot 3	
Algemene bespreking	4
Artikelsgewijze bespreking	4
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	4
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de stabilisatie- en associatieovereenkomst tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de republiek Montenegro, anderzijds, en de slotakte, ondertekend in Luxemburg op 15 oktober 2007 – 1852 (2008-2009) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking (<i>Voortzetting</i>)	4
Artikelsgewijze bespreking	5
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	5
VOORSTEL VAN DECREET van de heren Koen Van den Heuvel, Louis Bril, Bart Van Malderen en Jan Laurys en de dames Annick De Ridder en Martine Fournier houdende diverse maatregelen inzake de ontbinding van het Vlaams Agentschap Ondernemen en houdende de inrichting van een Comité voor Preventief Bedrijfsbeleid – 1967 (2008-2009) – Nrs. 1 tot 4	
Algemene bespreking	6
Artikelsgewijze bespreking	6
VOORSTEL VAN DECREET van de heren Bart Van Malderen en Jos De Meyer en mevrouw Anne Marie Hoebeke houdende verlening van een gewestwaarborg voor grensoverschrijdende financiële transacties – 1993 (2008-2009) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	6
Artikelsgewijze bespreking	16
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Jos De Meyer, de dames Monica Van Kerrebroeck en Laurence Libert en de heren Robert Voorhamme en Kris Van Dijck betreffende de financiële lasten uit het verleden in verband met scholenbouw onder het stelsel van het Nationaal Waarborgfonds – 1777 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2	
Bespreking	17
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Joke Schauvliege, de heren Patrick Lachaert, Jos Bex, Bart Martens en Patrick De Klerck en mevrouw Martine Fournier betreffende fijn stof – 1804 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2	
Bespreking	17
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Kurt De Loor, mevrouw Joke Schauvliege, de heren Marnic De Meulemeester, Jan Verfaillie en Dirk De Cock en mevrouw Else De Wachter betreffende het ontwerp van Interinstitutioneel Akkoord tussen het Vlaams Parlement, de Vlaamse Regering, de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen en de strategische adviesraden over de gemeenschappelijke aanpak en toepassing van de reguleringsimpactanalyse – 1961 (2008-2009) – Nrs. 1 en 2	
Bespreking	17
VOORSTEL VAN DECREET van mevrouw Tinne Rombouts en de heren Patrick Lachaert, Bart Martens, Erik Matthijs, Karlos Callens en Jos Bex houdende wijziging van het Mestdecreet van 22 december 2006 en houdende wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen – 1892 (2008-2009) – Nrs. 1 tot 4	
Algemene bespreking	18
Artikelsgewijze bespreking	20
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	20

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: mevrouw Marleen Vanderpoorten

– *De vergadering wordt geopend om 10.04 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er berichten van verhindering zijn ingekomen van de volgende leden:

Filip Dewinter, Vera Jans, Elke Roex, Joke Schauvliege: gezondheidsredenen;

Annick De Ridder: familieverbindingen.

ONTWERP VAN DECREET houdende de verlaging van het tarief van het verkooprecht voor beroeps- personen

– 1823 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Hostekint, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Mevrouw de voorzitter, mevrouw Hostekint zit vast in een trein omwille van het feit dat er een ongeval gebeurd is. Daarom wil ze verwijzen naar het schriftelijk verslag en vraagt om te wachten met de bespreking van het voorstel van decreet waarvan zij de hoofdindienster is, tot zij hier aanwezig is.

De voorzitter: Ik heb dit vernomen. We zullen zien of ze al is aangekomen als we de bespreking van dat punt aanvatten.

Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl. St. VI. Parl. 2007-08*, nr. 1823/1).

– *De artikelen 1 tot en met 5 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de wijziging van het Verdrag van Aarhus van 25 juni 1998 betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden, aangenomen op 27 mei 2005 in Almaty

– 1840 (2008-2009) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Koninckx, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl. St. VI. Parl. 2008-09*, nr. 1840/1).

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de stabilisatie- en associatieovereenkomst tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de republiek Montenegro, anderzijds, en de slotakte, ondertekend in Luxemburg op 15 oktober 2007

– 1852 (2008-2009) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Hoebeke, verslaggever, zou verslag willen uitbrengen, maar zij zit vast in de file.

Ik vraag aan de vergadering of dit mag worden verschoven. Als u neen zegt, gaan we verder zonder verslag. *(Opmerkingen van mevrouw Marijke Dillen)*

De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: De mensen die vast zitten op de trein, zouden normaal tijdig hier zijn geweest, maar de trein staat stil omdat iemand zich voor de trein heeft geworpen.

Mevrouw Marijke Dillen: Mevrouw de voorzitter, van mij mag dit punt uitgesteld worden, maar er zijn echter nog vele andere afwezigen, nu al de derde dag op rij. U bent toch ook op tijd? Men moet er toch rekening mee houden dat men in de file kan staan? Ik vind dit bedroevend.

De voorzitter: Mevrouw, ik ben het helemaal met u eens. Dat zult u ondertussen wel weten. *(Opmerkingen van mevrouw Marijke Dillen)*

Ik stel voor dat we nog even wachten met dit punt. Misschien zijn er straks meer leden. *(Instemming)*

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 7 mei 2004 inzake de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en van het decreet van 30 april 2004 betreffende het verwerven van een titel van beroepsbekwaamheid – 1877 (2008-2009) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Bril, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Vraagt er iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. *(Zie Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 1877/1).*

– *De artikelen 1 tot en met 29 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende de vergoeding, verschuldigd door de gebruikers van het verkeersbegeleidingssysteem voor vaartuigen – 1886 (2008-2009) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

Mevrouw De Ridder, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De heer De Meyer, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Vraagt er iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. *(Zie Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 1886/1).*

– *De artikelen 1 tot en met 7 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

Er is een amendement op artikel 8. *(Zie Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 1886/3).*

De stemmingen over het amendement en over het artikel worden aangehouden.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET betreffende de River Information Services op de binnenwateren – 1909 (2008-2009) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Decaluwe, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De heer Huybrechts, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Vraagt er iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2008-09, nr. 1909/1).

– *De artikelen 1 tot en met 7 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 4 november 2008 tussen het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest betreffende de preventie en het beheer van verpakkingsafval – 1944 (2008-2009) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Van Nieuwkerke, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, mevrouw de minister, geachte leden, ik neem het woord namens mijn fractie, maar ook namens de meerderheid, over het samenwerkingsakkoord van 4 november 2008 betreffende de preventie en het beheer van verpakkingsafval.

Het nieuwe samenwerkingsakkoord heeft inderdaad lang op zich laten wachten. Er is in de commissie voor Leefmilieu wel regelmatig verslag uitgebracht over de stand van zaken, zodat we de onderhandelingen tussen de drie gewesten van ons land min of meer hebben kunnen volgen. Het wachten heeft uiteindelijk toch een goed werkstuk opgeleverd. Mijn fractie en de meerderheid

zijn tevreden over het resultaat. Ik wil de minister, en ook haar voorganger, de minister-president, ermee feliciteren dat ze niet blind zijn meegegaan in het spel van opbod dat op een bepaald ogenblik blijkbaar door de andere gewesten werd gespeeld.

In het nieuwe samenwerkingsakkoord is een gezond evenwicht bereikt tussen de belangen van alle betrokkenen: de gemeenten, de Vlaamse overheid, de verpakkingsverantwoordelijken en – niet te vergeten – de consument. Het is immers die laatste die uiteindelijk alles betaalt. Daarom mogen we de verpakkingsverantwoordelijken ook niet als een melkkoe beschouwen. De gemeenten hebben recht op een eerlijke vergoeding voor de inspanningen die ze leveren, onder meer in de containerparken. Daar hebben we ook altijd op gestaan. Daar wordt in dit nieuwe samenwerkingsakkoord ook voor gezorgd. Anderzijds kunnen we niet ongeremd steeds meer inspanningen blijven vragen van de industrie. Vlaanderen is momenteel al een tijdje koploper wat de recyclage van verpakkingsafval betreft. Het is dus relatief moeilijker om de resultaten nog te verbeteren. We moeten het principe van de beste beschikbare technieken (BBT) indachtig blijven: het beste resultaat tegen een aanvaardbare prijs. Geen goldplating, dus.

Waar dit verantwoord is, mogen we de Europese doelstellingen natuurlijk wel verstrengen.

Ik wil graag nog even een blik op de nabije toekomst werpen. Op dit ogenblik wordt de nieuwe erkenning van FOST Plus voorbereid en onderhandeld. Ook in dit dossier wil ik pleiten voor de beste beschikbare technologie (BBT). In de huidige economische toestand is het van belang dat we aan de Vlaamse bedrijven geen onredelijke kosten opleggen. Een blijvend hoge werkgelegenheidsgraad is belangrijk om de economische problemen van vandaag op te lossen. Ik wil aan de minister dan ook vragen om aan haar vertegenwoordigers opdracht te geven om voor de nieuwe erkenning van FOST Plus op dezelfde pragmatische wijze te werk te gaan. Tot zover mijn betoog in naam van CD&V en de meerderheid. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, ik sluit me aan bij de heer Matthijs. Het verpakkingsakkoord heeft lang op zich laten wachten. Het is de omzetting van een Europese richtlijn. Dat had al lang moeten gebeuren. Goed, het is er nu eindelijk van gekomen.

Ik wil er net zoals in de commissie nog eens voor waarschuwen om er zeker op toe te zien dat er geen delocalisatie van de verpakkingsindustrie komt.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Ik dank u voor de zeer positieve tussenkomsten. Het ontwerp van decreet komt inderdaad een beetje te laat. Het is echter beter om een goed product te laat te leveren dan een slecht product te vroeg. Ik heb alle vertrouwen in een goede samenwerking tussen de sector en de overheid. Ik geloof in de initiatieven die eraan komen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2008-09, nr. 1944/1).

- *De artikelen 1 tot en met 3 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende diverse bepalingen met betrekking tot de Uitleendienst Kampeermateriaal voor de Jeugd – 1977 (2008-2009) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Rombouts, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Vraagt er iemand het woord? *(Nee)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. (Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2008-09, nr. 1977/3).

- *De artikelen 1 tot en met 4 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, de eerste drie voorstellen van decreet zijn gekoppeld. Mevrouw Hostekint is opgehouden door een ongeval. Ik stel voor dat we de vergadering even schorsen.

Mevrouw Marijke Dillen: Mevrouw de voorzitter, ik ben het daar niet mee eens. U bent daarnet mijn kritiek over het uitstel bijgetreden. We moeten toch niet gaan zitten koffiedrinken en koekeloeren. Laat ons voortgaan met een ander punt.

De voorzitter: We zouden kunnen voortgaan met punt vier. *(Opmerkingen van de heer Jos Stassen)*

Ik stel voor dat we toch even schorsen.

- *De vergadering wordt geschorst om 10.14 uur.*
- *De vergadering wordt hervat om 11.15 uur.*

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de stabilisatie- en associatieovereenkomst tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de republiek Montenegro, anderzijds, en de slotakte, ondertekend in Luxemburg op 15 oktober 2007 – 1852 (2008-2009) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking *(Voortzetting)*

De voorzitter: Mevrouw Hoebeke, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Anne Marie Hoebeke: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik zal een kort verslag geven van de commissievergadering Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme. De bespreking is gehouden op 2 december 2008 en handelde over het ontwerp van instemmingsdecreet met de stabiliteits- en associatieovereenkomst tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten enerzijds, en de republiek Montenegro anderzijds. De stemming leverde een eenparigheid van stemmen op.

Vooreerst gaf de minister-president een uiteenzetting. Hij gaf in eerste instantie een algemene situering, en

vervolgens een overzicht van het stabiliteits- en associatieproces dat gaande is in de Westelijke Balkan. Zoals bekend, gaat het in de Westelijke Balkan over de volgende landen en republieken: Kroatië, de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië, Albanië, Bosnië-Herzegovina, Montenegro, Servië en Kosovo. Vanaf midden de jaren negentig werkte de Europese Unie een globale regiostrategie uit voor de aanpak van de Westelijke Balkanlanden. Sindsdien werd de regio geleidelijk aan omgevormd tot het reeds vermelde stabilisatie- en associatieproces.

Minister-president Peeters ging nadien specifiek in op de overeenkomst met Montenegro. Hij zette de evolutie sinds 15 november 2007 uiteen, toen de Europese Gemeenschap en Montenegro ook een overeenkomst onder de vorm van een briefwisseling betreffende de voorlopige toepassing van protocol 8 bij de stabilisatie- en associatieovereenkomst uitwerkten.

De minister-president schetste het verloop van de onderhandelingen, en in het verlengde daarvan verwees hij naar de memorie van toelichting bij het instemmingsdecreet, waar gedetailleerde informatie terug te vinden is over de politieke, economische en sociale toestand in Montenegro. Tevens werden er gegevens verstrekt over de toestand van de mensenrechten, evenals inlichtingen over het buitenlands beleid van het land in het algemeen.

De minister-president lichtte voorts ook het belang van de overeenkomst toe. Het gaat om een gemengd verdrag, en dat conform het interne Belgische recht. Dat wil zeggen dat het raakt aan bevoegdheden van zowel de federale overheid als van de gemeenschappen en de gewesten. Verwijzend naar de beleidsnota Buitenlands Beleid en Internationale Samenwerking 2004-2009, kan het toenemende belang van de landen van de Westelijke Balkan voor Vlaanderen niet genoeg benadrukt worden.

Er werd ook verwezen naar de verplichte adviezen. De Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen sloot zich in zijn advies van 19 maart 2008 aan bij het ontwerp van de regeringsbeslissing in dezen. De Raad van State had geen inhoudelijke opmerkingen.

Bij de bespreking door de commissieleden was er in eerste instantie een tussenkomst van mevrouw Smet. Zij verwees in haar vragen aan de minister-president naar het feit dat in de opgesomde lijst van potentiële kandidaten voor associatie- en samenwerkingsverdragen ook de naam Kosovo is gevallen. Mevrouw Smet heeft haar twijfels geuit over een en ander. Ze wees erop dat Kosovo vandaag nog niet door alle EU-lidstaten erkend is als onafhankelijke staat. Ze had ook een bemerking over de zinvolheid van de Kosovaarse onafhankelijkheid.

Dan waren er tussenkomsten van de heren Van Nieuwenhuysen en Roegiers en van mezelf. De

minister-president heeft op de gestelde vragen geantwoord. Op de vraag van mevrouw Smet heeft hij gezegd dat een haalbaarheidsstudie is gepland voor het najaar 2009. Die studie zal de politieke en sociaal-economische ontwikkeling van Kosovo evalueren, en onderzoeken hoe Kosovo binnen het voor de regio geldende concept zo goed mogelijk in het EU-beleid kan worden geïntegreerd. De studie zal aan de Europese Commissie worden overgemaakt en gepubliceerd.

Dan wordt alles ter stemming voorgelegd. Een artikelsgewijze stemming en een stemming over het geheel behalen een unanimititeit van tien stemmen. *(Applaus)*

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. *(Zie Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 1852/1).*

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: De ontwerpen van decreet zijn allemaal behandeld. Ik stel voor om te starten met het voorstel van decreet van de heren Koen Van den Heuvel, Louis Bril, Bart Van Malderen en Jan Laurys en de dames Annick De Ridder en Martine Fournier houdende diverse maatregelen inzake de ontbinding van het Vlaams Agentschap Ondernemen en houdende de inrichting van een Comité voor Preventief Bedrijfsbeleid en met het voorstel van decreet van de heren Bart Van Malderen en Jos De Meyer en mevrouw Anne Marie Hoebeke houdende verlening van een gewestwaarborg voor grensoverschrijdende financiële transacties. De verslaggevers van de voorgaande voorstellen van decreet zitten immers wegens heirkraft vast. We verwachten hen straks. We zullen nu afwerken wat we kunnen. *(Instemming)*

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Koen Van den Heuvel, Louis Brill, Bart Van Malderen en Jan Laurys en de dames Annick De Ridder en Martine Fournier houdende diverse maatregelen inzake de ontbinding van het Vlaams Agentschap Ondernemen en houdende de inrichting van een Comité voor Preventief Bedrijfsbeleid – 1967 (2008-2009) – Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de algemene bespreking van het voorstel van decreet.

De heer Stassen, verslaggever, heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Dit voorstel van decreet zou oorspronkelijk in het programmadecreet worden opgenomen, omdat er een aantal bepalingen instaan over deerschikking van het economische ondersteuningsland-schap, de afschaffing van het Vlaams Agentschap On-der-nemen (VLAO) enzovoort. Het Uitgebreid Bureau heeft in zijn wijsheid beslist dat dat niet kon. Daarom moest dit te elfder ure met een voorstel van decreet van de meerderheid worden geregeld, opdat alles op 1 janua-ri zou kunnen ingaan. Dit voorstel van decreet is met unanimititeit goedgekeurd in de commissie.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: We vonden het belang-rijk dat dit kon ingaan op 1 januari omdat het een be-langrijk punt is van de uitvoering van het beleidspro-gramma, namelijk het tot een fusie overgaan van het VLAO en het Agentschap Economie tot het nieuwe Agentschap Ondernemen. Dat past volledig in de poli-tiek van vereenvoudiging. Het is daarom goed dat het zo gauw mogelijk kan starten.

Over het preventief bedrijfsbeleid is de voorbije jaren al voldoende gediscussieerd. Dit voorstel van decreet houdt in dat er een Comité voor Preventief Bedrijfsbe-leid wordt opgericht na advies van de VESOC-partners, dat in grote lijnen is gevolgd.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de arti-kelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. (Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2008-09, nr. 1967/4)

– *De artikelen 1 tot en met 21 worden zonder opmer-kingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Bart Van Malderen en Jos De Meyer en mevrouw Anne Marie Hoebeke houdende verlening van een ge-westwaarborg voor grensoverschrijdende financiële transacties – 1993 (2008-2009) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de al-gemene bespreking van het voorstel van decreet.

De heer Matthijs, verslaggever, heeft het woord voor een mondeling verslag.

De heer Erik Matthijs: Mevrouw de voorzitter, colle-ga's, initieel werden door de heren Tavernier en Peumans vragen gesteld bij de hoogdringendheid van de behande-ling van het voorstel van decreet en de aan die hoogdrin-gendheid verbonden procedure van mondeling verslag.

Meer bepaald werd opgeworpen dat dit voorstel van decreet de Vlaamse begroting mogelijks voor miljoenen euro kon bezwaren en dat het om een erg ingewikkelde juridische materie ging, dus werd aangedrongen op een gedetailleerd schriftelijk verslag. Ook vanuit de meerderheid werd erkend dat het hier om een in parlementair opzicht behoorlijk uitzonderlijke procedure ging. Dat er hoogdringendheid was, kon door de meerderheidsfracties echter genoegzaam worden afgeleid uit de toelichting die door de indieners en vooral door minister Van Mechelen werd verschaft bij de situatie. Op grond daarvan schaarde de meerderheid zich, via een tussentijdse stemming, achter de procedure van het mondelinge verslag.

Zoals gezegd, verdedigden de heren Van Malderen en De Meyer, indieners, en vervolgens minister Van Mechelen het dringende karakter van de procedure. De indieners verwezen daarvoor naar de datum van inwer-kingtreding, terwijl minister Van Mechelen verwees naar de termijnen voor ingebrekestelling waarbij de betrokken gemeenten, in geval van aantoonbare 'de-fault position' een aanzienlijke schadevergoeding drein-gen te moeten betalen.

Via hun advocaat zijn de gemeenten er weliswaar in geslaagd om de termijn voor het contract met American

International Group-Matched Funding Group (AIGMAF) – de ‘payment undertaking agent’ (PUA) – te verlengen tot 31 januari 2009 en voor Dexia, de verstrekker van een algemene ‘letter of credit’ die geldt als extra waarborg, tot 28 februari 2009. Hierbij dient echter opgemerkt dat die termijnen kunnen worden ingekort, indien AIG en/of Dexia een verdere ‘downgrading’, zijnde een verlaging van hun geschatte kredietwaardigheid, zouden ondergaan. Dit zou dan zijn tot dertig dagen na de kennisgeving van de verlaagde rating.

Er is een snelle oplossing nodig als men het reële risico wil vermijden dat de lokale besturen in gebreke worden gesteld door de investeerder, ‘default position’, en daarbij een prohibitief hoge ‘high termination value’ of beëindigingsvergoeding, uitgedrukt als percentage van de initiële waarde, moeten betalen. Men moet er tevens rekening mee houden dat ook de verdere procedure nog tijd vergt: de nodige besluiten moeten worden genomen door de Vlaamse Regering, er moet een gedegen controle gebeuren door de Inspectie van Financiën en de zaak moet de goedkeuring krijgen van de betrokken gemeenteraden. En natuurlijk heeft men ook tijd nodig voor de onderhandelingen zelf, zo niet dreigt men in een wel bijzonder zwakke positie te staan.

De indieners van het voorstel van decreet benadrukten ook nog eens dat de betrokken gemeenten geen excessief risico genomen hebben. Het voorstel van decreet is in essentie noodzakelijk geworden door de wereldwijde financiële crisis die grote en op het eerste zicht zeer gezond lijkende financiële instellingen aan het wankelen heeft gebracht.

De heer Van Malderen schetste kort het probleem. Op 24 januari 2004 traden Sint-Niklaas, Hamme en Dendermonde na lange onderhandelingen en zonder bezwaar vanwege de Vlaamse Regering toe tot een deelnemingsovereenkomst met een Amerikaanse trust, met het oog op een cross-border lease voor hun rioolstelsel. Dexia werd met naleving van de Europese en Belgische regelgeving geselecteerd als bemiddelaar. Toen de Amerikaanse overheid het belastingvoordeel beperkte dat deze constructie opleverde en dat in wezen een fiscaal lek in het Amerikaanse belastingstelsel was, was er nog altijd geen probleem voor de lokale besturen.

De heer Van Malderen benadrukte hierbij dat het gebruik maken van dat belastinglek volkomen legaal was. Hij wees daarbij op het essentiële juridische onderscheid tussen de juridisch volkomen legale techniek van de belastingontwijking en de juridisch strafbare belastingontduiking.

De constructie waarvan de drie gemeenten gebruik maakten, situeerde zich duidelijk op het vlak van de belastingontwijking.

Twee ingebouwde beschermingen tegen risico's waren de plaatsing van het bedrag bij een ‘payment undertaking

agent’ en de ondertekening van een ‘letter of credit’, beide bij een financiële instelling met een zeer hoge rating. Aan deze laatste voorwaarde wordt sinds de kredietcrisis echter niet meer voldaan, gezien de lagere waardering van respectievelijk AIG en Dexia. Deze vorm van in gebreke blijven of ‘situation of default’ brengt hoge kosten mee. Daarom moeten beide banken vervangen worden. De tarieven van de weinige banken die vandaag nog aan de vereiste rating voldoen, zijn echter navenant.

Doel van het voorstel is om met de gewestwaarborg de onderhandelingspositie van de lokale besturen op de markt te verbeteren, doordat het aantal potentiële overnemers voor de credit letter van 120 miljoen dollar vergroot en de transactiekosten verkleinen. De heer Van Malderen stelt daarbij nadrukkelijk dat dit de Vlaamse Regering finaal niets hoeft te kosten en dat de risico's beperkt zijn.

Na deze uiteenzetting wierp de heer Tavernier op dat dergelijke quasi-individuele waarborgverstrekkingen een marktverstoring karakter dreigen te hebben. Bovendien waren de betrokken gemeenten wel degelijk op de hoogte van het feit dat er toch zware risico's verbonden waren aan dit soort transacties. Ook bij het gebruik van weliswaar juridisch correcte, buitenlandse belastingontwijkingmechanismen door openbare besturen meende de heer Tavernier dat er minstens ethische vraagtekens konden worden geplaatst.

De indieners, die weliswaar erkennen dat de zaak nu misschien niet zo fraai meer oogt, hierin bijgetreden door de heer Caluwé, werpen echter tegen dat die praktijk op dat ogenblik niet zo uitzonderlijk was. Zelfs de Vlaamse Regering overwoog de techniek. Tevens wijzen ze erop dat als de lokale besturen in gebreke worden gesteld en een schadevergoeding moeten betalen, de betrokkenen sowieso een beroep zullen moeten doen op de Vlaamse Regering. Het is dan ook beter om door een regeling vandaag preventief dergelijke financiële schade te vermijden.

Daarop verklaarde de heer Peumans dat men hier zijns inziens toch wel wat kort door de bocht gaat. Hij memoreert de verschillende risicobronnen: de transactiekosten, de juridische structuur, de Belgische fiscaliteit, het faillissement van de Amerikaanse investeerder, het faillissement van de banken, het koersrisico, het renterisico, de operationele flexibiliteit en voortijdige beëindiging. Er waren dus voldoende waarschuwingen, en dat was meteen ook de reden waarom finaal erg weinig gemeenten in een dergelijk scenario zijn gestapt.

Daarop repliceerde minister Van Mechelen dat de huidige risico's begroot worden op 80 tot 120 miljoen dollar voor het eigen vermogen, en op 64 miljoen euro voor het vreemd vermogen. Dat laatste is allicht te reduceren

tot enkele miljoenen, maar zou kunnen oplopen indien AIG zijn verplichtingen niet kan nakomen, op het ogenblik dat hij het restant van het vreemd vermogen aan de uitlenende bank, Dexia, moet terugbetalen, met name eind 2010. De Amerikaanse staatswaarborg voor AIG loopt immers maar tot 30 september 2009.

Nog op vraag van de heren Peumans en Tavernier preciseerde minister Van Mechelen op welke wijze de Vlaamse Regering de in artikel 2 van het voorstel van decreet vermelde bijkomende voorwaarden denkt in te vullen. Om te beginnen moet de waarborgpremie voor een dergelijke gewestwaarborg op niet-commerciële instellingen door de lokale besturen upfront betaald worden. De inschatting bedraagt minimaal 1 tot maximaal 2 procent.

Verder moeten in geval van uitwinning van de gewestwaarborg zowel de uitbetaalde waarborgbedragen als de eraan verbonden kosten door de Vlaamse Regering integraal gerecupereerd worden, en dit via een jaarlijkse inhouding van maximaal 10 procent op hun jaarlijks aandeel in het Gemeentefonds.

Ten slotte zal om het verschil te overbruggen tussen de huidige verplichtingen van 'payment undertaking agent' AIGMAF en de actuele waarde van het onderliggende, een bijstorting van naar schatting 5 miljoen dollar nodig zijn door de drie betrokken besturen, zodat met zekerheid in het jaar 2036 de nodige sommen ter beschikking zullen staan voor de uitoefening van de 'early buy-out'-optie. Het gaat om een betaling die eveneens upfront zal dienen te gebeuren alvorens een effectieve doorstart op basis van de toegekende gewestwaarborg te kunnen maken.

De heer Van Rompuy, daarin bijgetreden door de heer Peumans, onderstreepte daarop het uitzonderlijke karakter van deze procedure, die volgens hem ook niet voor herhaling vatbaar is. Minister Van Mechelen verklaart het daar in se mee eens te zijn, maar wijst er tegelijk op dat het internationale financiële systeem een uitermate turbulente periode doormaakt. Ter stabilisatie van onze instellingen heeft de Vlaamse Regering in deze al eerder haar verantwoordelijkheid genomen en waarborgen verschaft. De voorliggende situatie is mutatis mutandis vergelijkbaar met die van onze kredietinstellingen een maand geleden. Het gaat hier bovendien om een ongevoel, extreem risico.

De commissie was het er ten slotte unaniem over eens dat er lessen moeten getrokken worden uit deze ervaring met cross-border leasing. Eenieder drukte de hoop uit dat er zich geen soortgelijke 'accidenten' meer zouden voordoen.

Rest ten slotte nog de stemuitslag. Artikel 1 van het voorstel van decreet werd aangenomen bij unaniteit van elf stemmen. Artikel 2 werd aangenomen met tien

stemmen bij één onthouding. Ook artikel 3 werd aangenomen met tien stemmen bij één onthouding. En in zijn geheel ter stemming gelegd, werd het voorstel van decreet eveneens aangenomen met tien stemmen bij één onthouding. (*Applaus*)

De voorzitter: De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik zal het tijdens deze plenaire vergadering niet zo zeer hebben over de techniciteit van het voorstel. (*Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe*)

Mijnheer Decaluwe, uw goede collega De Meyer zal kunnen getuigen dat onze gemeenteraad er voor het eerst mee geconfronteerd werd. Toen werden ook de eerste waarschuwingssignalen uitgezonden. Ik stel dus voor dat u nog eventjes wacht vooraleer commentaar te geven.

Mevrouw de voorzitter, collega's, dit is een pervers, zeer pervers voorstel van decreet. In feite komt het er in de praktijk op neer dat de drie betrokken steden en gemeenten de Vlaamse overheid een knip op de neus zetten. Als er iets gebeurt – en dat zal hoogstwaarschijnlijk wel het geval zijn – worden de burgers, de inwoners van deze drie steden en gemeenten de dupe van deze historie.

Toen onze, ik zou bijna zeggen 'per ongeluk', socialistische burgemeester met het idee naar voor kwam om deze cross-bordertechniek toe te passen, hebben we daarvoor gewaarschuwd. We deden dat op basis van ethische gronden, morele gronden, juridische bezwaren. De uitleg van de gemeentelijke meerderheid was simpel, maar ook categorisch. Men zei dat het legaal was, en dus niet immoreel.

Dat was de uitleg. Je moet er maar op komen. Maar, collega's, laat ons eens bij de feiten stilstaan. Wij worden hier geconfronteerd met een depannageopdracht omdat een aantal socialistische burgemeesters, een aantal meerderheden waar de socialisten de plak zwaaien, iets uit de hoge hoed hebben getoverd. Zij zullen waarschijnlijk gedacht hebben dat riolen stinken maar dollars niet. Uitgerekend van een politieke fractie die overal te lande, hier en in de steden en gemeenten, op kop loopt als het over anti-Amerikaanse uitingen gaat, kan dat tellen. Het is zoals ooit eens een Duitse bondskanselier heeft gezegd – als ik mij niet vergis was het Helmut Kohl –: het is veel veiliger een Duitse herdershond naast een bord met bloedworst te zetten dan een socialist naast een tas met het geld van een ander.

Het valt mij op dat naast de indieners van socialistischen huize hier van deze eminente fractie, op de fractievoorzitter na, niemand aanwezig is om te horen hoe dit Vlaams Parlement hun zotternijen moet komen depanneren.

Wij hebben het hier over oude krokodillen. Ik zal geen namen noemen, maar wij hebben het hier over onze eminente Sint-Niklase burgemeester en over de burgemeester van Dendermonde, die natuurlijk op grond van zijn financiële kennis geroepen is.

De voorzitter: De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Ik hoop, mijnheer Wymeersch, dat als u spreekt over socialisten en socialistische burgemeesters en de socialistische fractie, dat u daar Sint-Niklaas en Dendermonde mee bedoelt want er zijn net zo goed socialistische burgemeesters, bijvoorbeeld bij ons in Limburg, die er mee voor gezorgd hebben dat het niet doorging, om dezelfde ethische redenen. Er was blijkbaar een grote verdeeldheid binnen verscheidene fracties en zelfs binnen de toenmalige meerderheid in dit Vlaams Parlement over de vraag of het al dan niet geoorloofd was.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mijnheer Sannen, het is eigenlijk vervelend dat ik mij altijd tot u moet richten in dit debat. De reden waarom het niet is doorgegaan is dat er in Genk een CD&V-burgemeester was, die daar als coördinerende overheid optrad. Ik kan u artikels laten zien waarin de burgemeester van Gingelom zich duidelijk uitsprak voor de cross-border lease. Het is door de wetwijziging in Amerika dat al die gemeenten ervan hebben afgezien. Toen is men met een tweede systeem begonnen, een variant op de cross-border lease. Het ging niet om ethische overwegingen, het was gewoon omdat het wettelijk niet meer kon. Er werden geen ethische argumenten gebruikt door die zogenaamde socialistische burgemeesters.

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Over de grond van de zaak zal de heer Tavernier tussenkomen. Mijnheer Wymeersch, het is misschien geen toeval dat de twee steden en de gemeente die hier betrokken zijn, in het Waasland liggen en door een zelfde CD&V-sp.a-meerderheid worden bestuurd. In de twee steden wordt die meerderheid gedomineerd door de sp.a en in Hamme wordt zij gedomineerd door de CD&V. Ik vind het goed dat u opmerkingen maakt ten aanzien van de sp.a, maar ook CD&V, die toen op Vlaams niveau in de oppositie zat en gewaarschuwd was, onder andere door de toenmalige minister van Leefmilieu en een aantal mensen hier in het parlement, heeft dit gedaan. Het is geen toeval dat het juist die twee partijen zijn die dit hebben gedaan.

De heer Frans Wymeersch: U moet mij ook laten uitspreken.

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Ik wil iedereen herinneren aan het verleden. Vandaag beschouwt iedereen zich als een grote heilige en held, maar begin 2004 heeft de vorige regering hier een programmadecreet ingediend waarin men stelde dat de minister van Openbare Werken kon onderzoeken of men een dergelijk cross-border lease kon aangaan voor de Antwerpse sluisen. Op dat ogenblik maakte Groen! deel uit van de meerderheid. *(Opmerkingen bij Groen!)*

De heer Frans Wymeersch: Mijnheer Sannen, ik geef toe dat met veel goede wil een scheidingslijn tussen de oude krokodillen en de jongere garde binnen uw partij zou kunnen worden ontdekt. *(Opmerkingen)*

De oude krokodillen hebben het klaargespeeld. Het gaat om de eminente burgemeester van Sint-Niklaas, wiens naam ik hier niet ga noemen. Het gaat ook om de burgemeester van Dendermonde. Gezien zijn late roeping op het ogenblik van zijn vertrek uit het Vlaams Parlement, twijfelt hij natuurlijk niet aan zijn eigen financiële deskundigheid. Hij is op dit ogenblik een van de topfiguren van ons financieel establishment. Indien in de VS niet tijdig of, volgens sommigen, ontijdig de knip was gezet, was de burgemeester van Leuven mee in de dans gesprongen. Dat mogen we ook niet vergeten. *(Opmerkingen)*

De grote, oude socialistische krokodillen hebben zich in deze financiële goktent gewaagd. Blijkbaar vinden ze dat dollars niet stinken. Het praktische gevolg is dat de inwoners van deze steden en gemeenten door de zotternijen van deze socialistische burgemeesters, eventueel aangevuld met een toevallige meerderheid, worden gegijzeld.

De heer Ludo Sannen: Ik wil mee de verantwoordelijkheid voor het verleden dragen, maar ik wil niet dat alles in een enkele richting wordt geschoven. In Genk was de heer Gabriëls de grote motor. Hij wilde dit project opstarten en hij heeft geprobeerd alle andere Limburgse gemeentebesturen te overtuigen.

De heer Frans Wymeersch: Mijnheer Sannen, blijkbaar doet dit pijn. Wie het schoentje past, trekke het aan. Dit zijn nuchtere vaststellingen. Het gezegde luidt: 'Ter wille van het smeer likt de socialist de kandeleer'. Dat is een historisch gegeven waar u en ik niet onderuit kunnen. *(Gelach bij het Vlaams Belang)*

De bewijzen worden vandaag andermaal geleverd.

Het Vlaams Parlement bevindt zich tussen twee vuren. Aan de ene kant kunnen we deze perverse manieren om zagezegd aan vers geld te raken categoriek afwijzen. Aan de andere kant is het risico zeer groot dat de bevolking van de betrokken steden en gemeenten uiteindelijk de dupe van deze historie wordt. Aangezien

we ons tussen twee vuren bevinden, zal mijn fractie dit voorstel van decreet met overtuiging trachten weg te stemmen en zal ik me, als betrokken mandataris in een der betrokken steden, symbolisch onthouden. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mevrouw de voorzitter, ik wil eerst en vooral de verslaggever bedanken. Ik wil er echter op wijzen dat ik het ongelukkig vind dat er enkel mondeling verslag is uitgebracht en dat dit voorstel van decreet bij hoogdringendheid wordt behandeld. Ik ben dan ook zo vrij dit mondeling verslag even aan te vullen. Die opmerkingen zullen natuurlijk op hun beurt in het verslag van deze plenaire zitting terecht komen.

Het gaat me vooral om een belangrijke opmerking die ik zelf heb gemaakt en die anderen hebben ondersteund. Ik maak me bedenkingen bij de indieners van dit voorstel van decreet. Dit voorstel van decreet heeft specifiek betrekking op waarborgen en financiële constructies voor drie gemeenten. Het voorstel van decreet is echter door twee schepenen van de betrokken gemeenten ingediend. Dat kan in mijn ogen niet.

Ik zou even willen verwijzen naar de deontologische code van het Vlaams Parlement in verband met belangenvermenging. Ik vind dit een precedent. Dit is uiteraard niet voor herhaling vatbaar, zoals de heer Van Rompuy zou zeggen.

Ik vind dat dit zou moeten worden besproken in het Bureau. Het gaat hier niet over een algemene regeling, maar over drie specifieke gemeenten. Twee van de drie indieners zijn leden van de uitvoerende macht van de betrokken gemeente. Ik vind dit niet kunnen. Ik vond dit een belangrijke opmerking voor het verslag, maar het zal nu in het verslag van de plenaire vergadering komen.

De voorzitter: De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs: Mijnheer Tavernier, een mondeling verslag is geen letterlijke weergave van wat in de commissie is gezegd. De commissievergadering heeft anderhalf uur geduurd. Ik heb notities genomen, samen met de ambtenaren en met de kabinetsmedewerkers, om de grond van de zaak zo juist mogelijk weer te geven. Ik geef toe dat u inderdaad de betrokkenheid van twee mandatarissen bij de lokale besturen als eerste punt naar voren hebt gebracht. Aangezien u het nu vermeldt, staat het in de Handelingen.

De heer Jef Tavernier: Ik vind het wel belangrijk. Mevrouw de voorzitter, ik vind dat u er in het Bureau of waar dan ook, moet over spreken. Ik huiver ervoor dat het hier de gewoonte wordt dat een burger een burgemeester of een schepen in het Vlaams Parlement moet

hebben om iets besproken te krijgen dat voor zijn gemeente van belang is. Dan zijn we ver van huis. Dan wordt het hier echt de gemeenteraad van Vlaanderen.

Ik wil het ook hebben over de hoogdringendheid. Tijdens de discussie – en de commissievoorzitter had liever gehad dat we zonder discussie onmiddellijk zouden hebben gestemd – hebben we geen motivatie voor de hoogdringendheid gekregen van de indieners, maar uiteindelijk wel van de minister. Dat doet me vermoeden – ook door wat ik achteraf heb gehoord – en concluderen, dat dit niet echt een voorstel van decreet was, maar een ontwerp van decreet, opgesteld door de minister van Financiën. Als voorstel van decreet moet het immers niet vergezeld gaan van een advies van de Raad van State.

Het is de minister die de elementen van hoogdringendheid heeft gegeven. Dan blijft bij mij toch wel de volgende vraag: als de einddatum belangrijk is en wijst op hoogdringendheid, waarom werd dit voorstel van decreet dan niet vroeger ingediend? Wie de financiële crisis volgt, weet al twee maanden dat er problemen waren en zijn met de cross-border-leasefinanciering. Waarom is dit dus niet vroeger ingediend zodat we het grondig konden bespreken?

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Mijnheer Tavernier, als u probeert om het trouwens uitmuntende verslag aan te vullen, dan moet u toch ook vermelden dat zowel de indieners als de minister hebben gesteld dat, onmiddellijk nadat de problemen duidelijk werden, er stappen werden gezet om oplossingen te zoeken. Men is pas in de laatste weken op deze piste gekomen, die technisch moest worden onderzocht. Dat is ook gezegd en op dat moment niet meer aangevochten.

De heer Jef Tavernier: Ok, maar men weet het dus al een tijdje. Er zijn problemen, dat is heel duidelijk.

De voorzitter: De heer Bourgeois heeft het woord.

De heer Geert Bourgeois: Mevrouw de voorzitter, ik wil me aansluiten bij de woorden van lof voor het verslag dat zeer gedetailleerd was, maar waarop collega's die in de commissie aanwezig waren, nog aanvullingen hebben. Ik ga me er niet over uitspreken.

Ik heb een technische vraag voor de verslaggever, mijnheer Tavernier. Ik begrijp dat u al een stapje verder zit in uw redenering. U had een aantal aanvullingen bij het verslag.

Ik heb de verslaggever horen zeggen dat, als de borg uitgewonnen wordt, er uiteraard zoals altijd teruggevorderd wordt. Er is dan in een regeling voorzien

waarbij die steden en gemeenten terugbetalen over 10 jaar door middel van afhoudingen. Mijn vraag is of er van rechtswege, en op welke basis, conventioneel voorzien is in het aanrekenen van rente. Zo ja, aan welke rentevoet? Ik heb dat niet gehoord in het verslag. Het zou een goede aanvulling zijn.

De heer Erik Matthijs: Mijnheer Bourgeois, over rente is niet gesproken. Het gaat niet om 10 jaar, maar om 10 percent inhouding van het jaarlijkse bedrag van het Gemeentefonds. U hebt me verkeerd begrepen, over rente is niet gesproken en ook niet over de termijn waarop moet worden terugbetaald. Er wordt per jaar 10 percent van het bedrag van het Gemeentefonds afgehouden, tot alle schulden zijn afgelost.

De heer Geert Bourgeois: Ik heb dan de verslaggever inderdaad verkeerd begrepen, waarvoor mijn excuses. Maar mijn vraag blijft overeind. Stel dat die terugvordering komt na verloop van tijd en de terugbetaling door afhouding niet in één keer gebeurt, of wel in één keer maar met een tijdsverloop: is er dan, hetzij op wettelijke of conventionele basis, in een betaling van rente voorzien?

Is de regeling ad hoc uitgewerkt door de minister of is dat een vaststaand reglement? Dat is gewoon een technische vraag voor de verduidelijking van het verslag.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: De minister heeft op het einde van de bespreking, op vraag van de heer Tavernier en de heer Peumans, gezegd dat, als de waarborg uitgewonnen moet worden – en dat zal alleen maar geformuleerd worden als die waarborg echt uitgewonnen moet worden – er natuurlijk een decretale wijziging moet gebeuren. Om jaarlijks 10 percent van het Gemeentefonds af te kunnen houden van die drie gemeenten, moet men het Gemeentedecreet wijzigen. Dat zal dan hier opnieuw in het parlement komen.

Mijnheer Bourgeois, er moet inderdaad een decretale basis voor gecreëerd worden.

De heer Erik Matthijs: Het is mijn interpretatie dat jaar na jaar 10 percent wordt afgehouden van het bedrag dat de drie steden en gemeenten krijgen uit het Gemeentefonds, totdat het bedrag volledig is betaald.

De heer Geert Bourgeois: Collega's, dan vind ik dit decreet onvolkomen. Ik had begrepen uit artikel 2 dat het de regering is die belast wordt met de verdere uitvoering en invordering. Mijnheer Van Rompuy, nu zegt u dat er een decretale basis moet zijn. Op het moment dat je die gewestwaarborg verstrekt, en er is nog een decretale basis nodig voor de terugvordering, zeg je eigenlijk dat je een waarborg geeft, zonder dat je aan de

gewaarborgde partij zegt onder welke voorwaarden dit gebeurt. Die voorwaarden worden nu niet vastgelegd.

Ik meende begrepen te hebben dat de regering die machtiging krijgt. Maar dat blijkt niet het geval te zijn.

De heer Ludwig Caluwé: We geven met dit decreet niet die borg als dusdanig. We machtigen enkel de regering om eventueel die borg te verstrekken. Dat zal gebeuren onder een aantal voorwaarden.

We zeggen hier uitdrukkelijk dat de voorwaarden onder meer zijn dat, in geval de borg zou worden aangesproken, die zal worden uitgewonnen via het Gemeentefonds. Het lijkt me logisch dat, op het moment dat de regering dat contract gemaakt heeft en als dat decretale consequenties heeft, ze ook een ontwerp van decreet zal indienen om de gevolgen te dragen van wat ze heeft gedaan.

De heer Bart Van Malderen: Ik wil me volledig aansluiten bij de vorige spreker. Ik denk dat we er eerst en vooral van uit moeten gaan dat het de bedoeling is om die waarborg niet aan te spreken. De modaliteiten waaronder dat gebeurt, zal het voorwerp uitmaken van verdere besprekingen binnen de regering, die daar de voorwaarden voor zal bepalen, en de minister heeft tijdens de bespreking al duidelijk zijn inzichten daarover te kennen gegeven.

Ik verwijs nogmaals naar de hoogdringendheid. We hebben deze machtiging nodig om de deadlines, die in de commissie uitgebreid aan bod zijn gekomen, in januari te halen. Vandaar dat we de machtiging absoluut vandaag nodig hebben.

De heer Geert Bourgeois: Mijnheer Caluwé, hier wordt inderdaad een machtiging gegeven aan de regering om dit uit te werken en uit te voeren. Maar blijkt dat een essentieel punt van de voorwaarden van terugbetaling en terugvordering, desgevallend bij wijze van inhouding op de kredieten uit het Gemeentefonds, de bevoegdheid is van de decreetgever.

We geven nu een machtiging aan de regering om iets te doen, maar de machtiging zit voor een belangrijk deel in de bevoegdheid van de decreetgever.

De heer Jef Tavernier: Mijnheer Bourgeois, ik denk dat u gelijk hebt.

Mevrouw de voorzitter, uit deze discussie en de vragen die gesteld worden aan de verslaggever, blijkt dat dit niet met een mondeling verslag kan. Ik denk dat hier niemand is die weet welke bedragen in euro zijn en welke in dollar, en die bovendien alle begrippen die deskundig zijn geciteerd door de verslaggever, heeft begrepen en kent. Over zoiets een mondeling verslag

uitbrengen, kan eigenlijk niet, wetende dat het een voorstel van decreet is dat een soort volmacht geeft, waarbij we moeten voortgaan op verklaringen van de minister in de commissie, die op dit moment niet aanwezig is, terwijl hij degene is die de zaak zal moeten uitvoeren.

Het is ook maar een half voorstel, want het is minstens evenzeer een ontwerp. Als het een voorstel is, is het er een waarbij de meerderheid een enorme volmacht geeft, tenminste voor dit aspect, aan de regering.

In de toelichting bij het voorstel staat: ‘De financiële tsunami, die we vanaf de zomer 2008 gekend hebben, heeft ook deze bestaande transacties – door de talloze experts in 2002/2003 nochtans zonder noemenswaardig risico aanzien – in het gedrang gebracht.’

De indieners stellen het dus voor als goed huisvaderschap. Als je niet instapte, was je eigenlijk een dommerik. Ik wil dit toch tegenspreken. Er waren misschien wel een aantal experts die ‘zonder noemenswaardig risico’ hebben gezegd. Ik wil echter verwijzen naar de discussies die in dit parlement gevoerd zijn over het systeem van cross-border lease. Er is duidelijk geweest op het gevaar van deze transacties.

Ik wil nog even de heer Wille citeren, een onverdachte bron, die duidelijk stelde dat voor zover het hier niet over malafide constructies gaat, het in elk geval over perfide constructies gaat. Dat zijn de twee aspecten aan deze constructie. Het systeem houdt een financieel risico in. In 2003 is duidelijk gezegd dat er risico’s aan verbonden zijn. Waarom zijn er risico’s aan verbonden? Je hebt te maken met ingewikkelde constructies. Ik heb de laatste weken vaak gehoord, ook in dit parlement, dat de financiële markten eenvoudiger en doorzichtiger moeten worden en dat de privésector en de financiële sector compleet ontspoord zijn. Ik stel vast dat ook de overheden en de lokale overheden ontspoord zijn. Ik stel dan nog vast dat dat gebeurt met financiële begeleiding van de enige financiële instelling die nog een beetje overheidsbank is, namelijk Dexia. Dat vind ik zeer erg. We moeten vaststellen dat niet alleen de privésector is ontspoord, maar ook de overheid.

Met permissie, wie had de macht in die gemeenten? In Sint-Niklaas was dat burgemeester Willockx, degene die zich altijd heeft verzet tegen fiscale fraude maar ook tegen fiscale ontwijing. Hier zegt men dan: het is een fiscaal lek. Een fiscaal lek betekent fiscale ontwijing, niet ten koste van de Belgische schatkist, maar van de Amerikaanse schatkist. In Dendermonde was toen de heer De Batselier burgemeester, die ondertussen directeur is van de Nationale Bank. Dat zijn zaken die niet kunnen.

Het woord perfide is gebruikt. Laat ons daar een cijfer op plakken.

Het ging over een winst voor de drie betrokken gemeenten van 20 miljoen dollar. Alle principes werden dan plots terzijde geschoven. Er werd gewaarschuwd voor het risico en er werd gezegd dat dit een ethisch onaanvaardbare constructie was, en toch heeft men dat gedaan. Welnu, vandaag worden we geconfronteerd met dat risico en moet de Vlaamse overheid het dan maar oplossen. Eigenlijk wordt er een volmacht gegeven aan de regering. Ik citeer uit de tekst: “De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om aan de correcte afloop van die transacties de gewestwaarborg te verbinden, voor een maximumbedrag van 120 miljoen US dollar.” Nergens heb ik van de indieners gehoord wat ze met die correcte afloop bedoelen. De volgende zin luidt: “De Vlaamse Regering kan hierbij bijkomende voorwaarden opleggen.” De indieners geven op geen enkel ogenblik aan wat ze bedoelen met die bijkomende voorwaarden.

We hebben wel een uitleg gekregen van de minister van Financiën. Ik baseer me op het mondelinge verslag. We kunnen hem hier nu niet ondervragen. Van die uiteenzetting heb ik drie elementen onthouden. Er is een kostprijs verbonden aan de gewestwaarborg op zich, van 1 à 1,2 percent. Mochten er problemen rijzen, dan is er sprake van een afhouding van 10 percent van de dotatie van het Gemeentefonds. De heer Caluwé stelt dat er op dat ogenblik een decretale bepaling zal moeten zijn. Ingevolge een mismatch, is er ook de verplichting van een ‘payment undertaking agent’ (PUA) en een doorstorting van 5 miljoen dollar door de betrokken gemeentebesturen.

De heer Geert Bourgeois: Mijnheer Tavernier, zijn we het er dan over eens dat het hier gaat over een volmachtendecreet? Dat is uitzonderlijk: het is een voorstel van decreet dat volmachten geeft aan de regering. In principe vraagt de regering die, via een ontwerp van decreet.

De heer Jef Tavernier: Ja. Bovendien zijn de antwoorden op de cruciale vragen gegeven door de minister van Financiën, en niet door de indieners.

De heer Ludo Sannen: Mijnheer Bourgeois, u moet niet doen alsof we hier geen decreet teksten goedkeuren waarin we opdrachten geven aan de regering, om te onderhandelen of beleidsdaden te stellen. Als de regering die voorbereidt, zijn er misschien toch opnieuw decretale gevolgen, die hier moeten worden goedgekeurd; Dat gebeurt regelmatig. De onderhandelingen die de regering nu moet voeren, kunnen decretale gevolgen hebben. Die zullen we dan hier moeten behandelen. Andere zaken zullen gewoon louter bij de regering berusten. Maar het gaat over een procedure die hier voortdurend plaatsvindt.

De heer Geert Bourgeois: Dat is mijn punt niet. Mijn punt is dat het gaat over een voorstel van decreet dat een volmacht verleent, terwijl, als de regering

volmachten vraagt, ze dat in principe doet met een ontwerp van decreet.

De heer Ludo Sannen: Het is een voorstel van decreet waarmee we de regering de opdracht geven te onderhandelen, om er minstens voor te zorgen dat de waarborg die we hier verlenen, nooit op Vlaanderen kan worden afgewenteld. Mocht het mislopen, dan wordt dat uiteindelijk wel afgewenteld op deze drie gemeenten.

De heer Geert Bourgeois: Laten we geen semantische discussie voeren. Of u dit nu een opdrachtendecreet of een volmachtendecreet noemt, als u het voorlegt aan de Raad van State zal dat orgaan wijzen op het delegeren van bevoegdheden door de decreetgever aan de regering. Daar zijn in de loop van de parlementaire geschiedenis diverse termen voor gebruikt, maar het komt neer op een vorm van volmachtendecreet.

De heer Jef Tavernier: Ik kan dat alleen maar onderschrijven. Het is een volmachtendecreet dat uitgaat van de parlementsleden zelf. Daarover gaat het. Een regering vraagt regelmatig volmachten, vraagt regelmatig dat we haar maar zouden laten doen. Hiermee zeggen we: doe maar. We moeten ons baseren op een mondeling verslag, met de voorwaarden waaraan de minister van Financiën momenteel denkt dat moet worden voldaan om dat al dan niet goed te keuren.

Want het is duidelijk voor mij dat het niet kan dat het Vlaamse Gewest zou opdraaien voor eventuele schulden, maar dat het evenmin kan dat de betrokken gemeenten nog 1 dollar voordeel zouden halen uit de constructie die ze toen hebben opgezet. Het is en blijft – dat zijn de woorden van de heer Wille – een perfide constructie. Ik had graag aan de minister gevraagd om de voorwaarden nog eens uiteen te zetten. Ik had hem ook graag gevraagd naar de stand van zaken van de cross-border lease inzake de Liefkenshoektunnel. Jammer genoeg heb ik die gelegenheid niet.

Uit de voorwaarden die de minister opsomde en uit de cijfers, kon ik opmaken dat het Vlaamse Gewest waarschijnlijk geen schade zal oplopen. Dat meen ik tenminste aan te voelen. Het zal inderdaad naar de betrokken gemeenten worden doorgestuurd. Daarom kan ik dat gedeeltelijk aanvaarden. Het is een noodoplossing, een eenmalige oplossing, niet voor herhaling vatbaar. Ik heb vorige week naar de heer Van Rompuy geluisterd.

Wij zullen dit niet goedkeuren. We zullen ons onthouden omdat we hopen dat er voldoende waarborgen zijn ingebouwd. We zullen daar volgend jaar de minister over ondervragen. We blijven erbij: voor de betrokken gemeentebesturen en burgemeesters is het onaanvaardbare constructie die dreigt terug te komen op het hoofd en in de portemonnee van hun eigen gemeentebesturen en inwoners. De constructie op zich veroordelen wij tot en met.

De heer Jos Stassen: Mevrouw de voorzitter, ik weet dat we de minister niet kunnen vorderen omdat het een voorstel van decreet is. Tenzij de indieners willen antwoorden op de vragen van de heer Tavernier, zou ik het volgende willen voorstellen: dat we de bespreking aanhouden tot deze namiddag en dat we de minister vragen om hier dan aanwezig te zijn. Er zijn pertinente vragen gesteld over de uitvoering van het voorstel van decreet en over de decretale en financiële gevolgen voor het Vlaamse Gewest.

De heer Ludo Sannen: Ik begrijp u niet goed. De minister heeft in de commissie al duidelijk de voorwaarden geformuleerd. Hij ging ervan uit dat die passage in het verslag zou komen. De verslaggever heeft dat inderdaad meegedeeld. Het vormt daarom een onderdeel van de goedkeuring van dit voorstel van decreet. We kunnen de minister vragen om zijn uitleg nog eens opnieuw te komen doen, maar dat lijkt me een absurde situatie.

De voorzitter: Het gaat om een voorstel van decreet, collega's. We kunnen de minister ... *(Opmerkingen van de heer Jos Stassen en mevrouw Marijke Dillen)*

Ik vermoed dat de vragen beantwoord kunnen worden door de aanwezige indieners.

De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Ik had nooit verwacht dat dit voorstel van decreet zoveel commotie zou veroorzaken.

Ik heb heel veel sympathie voor Groen! De heer Caluwé heeft de uiteenzetting gegeven over de sluizen. Inder tijd stapte iedereen in de cross-border lease. Zo onder meer de NMBS, en u had daar ook bestuurders zitten, mijnheer Stassen. Hetzelfde geldt voor De Lijn. Zij stapten ook in dat zogenaamd perfide systeem. We hebben hier allemaal wat dat betreft, boter op het hoofd, behalve het Vlaams Belang natuurlijk. Het was een algemene hype bij de gemeentebesturen.

Mijnheer Sannen, Hasselt heeft zich niet aangesloten bij Genk maar bij Leuven, omdat zowel Hasselt als Leuven een socialistische burgemeester hebben. Het is te zeggen, het 'schijnt' dat dat socialisten zijn.

De heer Ludwig Caluwé: Ik wil daar nog iets aan toevoegen in verband met de nieuwe helden en heiligen, en wat men daar in het verleden over heeft gezegd. De heer Wille heeft daar indertijd veel vragen over gesteld. Onder andere op 2 maart 2004 heeft hij de toenmalige minister Tavernier ondervraagd over de geoorlooftheid van de cross-border lease. Toenmalig minister Tavernier antwoordde toen: "Het is immers de bedoeling om via de constructie in een fiscaal gunstig systeem terecht te komen waardoor niet alleen liquiditeit wordt

gegenereerd, maar waarbij ook sprake is van een fiscaal gunstige operatie, ook al gebeurt die ten nadele van de Amerikaanse schatkist.” (*Applaus bij CD&V en sp.a*)

De heer Jos Stassen: In normale omstandigheden zou minister Sannen dat geantwoord hebben. (*Rumoer*)

Mevrouw Anne Marie Hoebeke: Collega's, minister Van Mechelen heeft in de commissie op zijn gekende, duidelijke wijze toelichting gegeven bij de moeilijkheden waarvoor die gemeenten zich geplaatst zien ten gevolge van beslissingen die eertijds zijn genomen. Hij heeft ook berekend wat er had moeten gebeuren met de gemeentefinanciën indien wij onze verantwoordelijkheid niet hadden genomen, en wat de impact op het fiscaal plan zou zijn geweest.

De verslaggever, de heer Matthijs, heeft duidelijk gesteld dat er drie voorwaarden aan verbonden zijn: de 10 procent op het Gemeentefonds die wordt ingehouden, de persoonlijke bijdrage van de gemeente zelf en de 1 à 2 procent die zal worden gevraagd. Het verslag was duidelijk. Iedereen heeft in de commissie de kans gehad om vragen te stellen aan de minister. Hij heeft ook op alle gestelde vragen antwoord gegeven. Het lijkt me dan ook niet aangewezen om de minister hier opnieuw dezelfde uitleg te laten geven.

Het verslag bood een correcte weergave van de situatieschets: hoe de gemeenten in die problematiek verzeild zijn geraakt, en het feit dat een en ander grotendeels terug te brengen is tot wat zich in de VS afspeelt. Er werd op gewezen dat de kredietwaardigheid van Dexia deels onderuit is gehaald door de economische crisis. Het verslag wees op onze verantwoordelijkheid als Vlaamse Gewest, rekening houdend met de verslagen en de ingenomen standpunten. Ten slotte was er het standpunt van de gemeenten en de berekeningen van de minister van wat er zou gebeuren indien het gewest zijn verantwoordelijkheid niet zou opnemen.

Ik ga helemaal akkoord met wat de verslaggever heeft gezegd. Het is een volledig verslag. Ik vind niet dat de minister zich nu opnieuw moet verplaatsen om dezelfde uitleg te komen geven. Op een bepaald moment moeten we ons allemaal aan de verantwoordelijkheid houden die we gekregen hebben, ook als het gaat over een zekere solidariteit die onze rechtsstaat nog steeds tekent.

De heer Ludo Sannen: Mevrouw de voorzitter, ik wil al mijn verantwoordelijkheden opnemen. Ik ben het eens met de stelling van de heer Peumans dat iedereen mee verantwoordelijk is. Maar ik wil niet de verantwoordelijkheid op me nemen van mensen die hun verantwoordelijkheid blijkbaar niet genomen hebben. Als de regering bepaalde beslissingen neemt, is dat een collectieve beslissing en een collectief standpunt – dus ook het standpunt van de betrokken minister.

Mijnheer Stassen, toen ik zelf minister was, heb ik daar ook vragen over gekregen. Ik heb daarop geantwoord en heb daarbij gewezen op de mogelijke risico's. (*Opmerkingen van de heer Jos Stassen*)

De heer Tavernier zou dat misschien ook hebben gedaan, maar hij is dan wel meegeestapt in de beslissing van de regering om dit toch toe te laten.

De heer Jan Peumans: Mijnheer Caluwé, ik vind het mooi dat u de heer Tavernier citeert. Maar als we gaan citeren uit het verleden en uit de tijd dat u in de oppositie zat, vrees ik dat het zeer pijnlijk zal worden. Ik zal u daar de komende maanden voortdurend mee confronteren. Ik wil maar aangeven, collega's, dat we allemaal boter op ons hoofd hebben.

Ik vind het jammer. Indertijd heb ik de cross-border lease vanuit een lokaal mandaat intensief gevolgd. Deloitte en andere PwC's hebben daar veel geld aan verdiend. Dit moest niet bij hoogdringendheid worden behandeld omdat ik vorige maandag vernam dat die teksten al weken ter beschikking waren. Ik mag de bron niet vernoemen, want dan ontbloom ik de kroon. Dit had een normaal verloop moeten kennen en dan had dit voorstel van decreet op een normale manier kunnen worden behandeld.

Gelukkig was minister Van Mechelen aanwezig. Dit had een ontwerp van decreet moeten zijn, want het is geschreven door de administratie. Er staat in lyrische bewoordingen wat een goed systeem dat indertijd wel was. Maar het was helemaal geen goed systeem. Er waren veel kritische opmerkingen. Drie gemeenten zijn er met hun beide voeten ingetrapt, maar dat is hun verantwoordelijkheid.

Wij vinden dat de burger niet moet opdraaien voor een beslissing die bepaalde politieke colleges indertijd hebben genomen. De burgemeester van Sint-Niklaas zei dat de Amerikanen minder wapens kochten.

De heer Bart Van Malderen: Mijnheer Peumans, ik heb met veel appreciatie naar uw uiteenzetting geluisterd. U had het over wie allemaal in dat systeem is gestapt. U zei ook dat velen overwogen om in dat systeem te stappen, met alle bedenkingen die je daar achteraf over kunt maken. Ik betrap u wel op enige tegenstrijdigheid. U zegt dat drie gemeenten er met open ogen zijn ingelopen, terwijl u een kwartier geleden zei dat het vooral om technische redenen was dat sommigen niet zijn ingetreden.

De technische reden kennen we: dat was een wetswijziging in de Amerikaanse Senaat. U hebt verwezen naar groeperingen van gemeenten en steden in Limburg. Ik kan u een rist gemeenten opnoemen die klaarstonden en die finaal, niet om ethische redenen of uit

opportuniteit, niet zijn ingetreden, maar eenvoudig omdat de Amerikaanse wetgever dit fiscale lek in zijn wetgeving heeft gedicht.

De heer Jos De Meyer: Mijnheer Peumans, ik heb pas vorige week woensdagmiddag kennis gekregen van een tekst die mijn fractie zou indienen. Ik verklaar duidelijk en formeel dat ik daarvoor geen enkele kennis had van die tekst.

De heer Jan Peumans: Mijnheer De Meyer, dat geloof ik volledig. Wie ben ik om daaraan te twijfelen? Alleen hoorde ik in de wandelgangen na de vergadering van iemand die het kon weten dat die tekst er al weken lag. Het is niet gezond dat een parlement 'à la tête du client' dit bij hoogdringendheid moet behandelen, terwijl die tekst al weken beschikbaar was. Dat was op vraag van drie gemeenten, waarvan er twee ondertekenaar zijn, waar ik bovendien deontologische vragen bij heb. Maar dat is praat achteraf.

De heer Matthijs heeft een goed verslag gegeven over de essentie van wat werd besproken. Gelukkig was minister Van Mechelen aanwezig en gaf hij een duidelijke uiteenzetting. Zo wisten we tenminste waar het over ging. Hij was de enige deskundige met een duidelijke uitleg. We kunnen uitgebreid praten over belastingontwijking en -afwijking, maar daar gaat het niet over.

Ik hoop dat dit goed afloopt voor die drie gemeenten. Ik hoop dat we nooit de garanties moeten betalen die minister Van Mechelen vraagt van die drie gemeenten. 120 miljoen dollar is een flink bedrag.

Daarbij ga ik er ook van uit dat de regering alle kosten die ermee gepaard gaan, verhaalt. Als je een borg geeft, moet je achteraf rekenen op niet enkel 1 tot 1,2 procent op de gewestwaarborg maar ook op 10 procent inhouding van uw Gemeentefonds. Dat is helemaal geen leuke uitdaging voor die drie gemeenten.

Mijnheer Van Malderen, ik geef toe dat iedereen inder tijd enthousiast was om eraan mee te doen. Gelukkig is die wetwijziging er gekomen. Ik heb tegen minister Van Mechelen ook gezegd dat we nog geluk hebben dat niet alle gemeenten die er toen in wilden stappen, er uiteindelijk ook in gestapt zijn. Dan was de uitdaging voor de Vlaamse Regering nog veel groter geweest.

Wij zullen ons bij dit decreet onthouden.

De heer Jos De Meyer: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik bedank de verslaggever voor het correcte verslag. Uiteraard zijn wij niet fier op het werkstuk dat vandaag voorligt. Maar collega's in onze situatie zouden vermoedelijk dezelfde rol opnemen. Vorige week woensdag ben ik door mijn fractie uitgenodigd om dit voorstel mee te ondertekenen. Het leek me zinvol om mijn verantwoordelijkheid op te nemen.

Interpellaties en resoluties worden veelal ingediend of verdedigd door collega's met enige regionale betrokkenheid. 65 tot 70 extra gemeenten stonden klaar om in te treden in de cross-border lease indien de wetgeving niet was gewijzigd. Er klonken pro's en contra's in alle politieke partijen die op dat moment in de verschillende meerderheden zitting hadden.

Ik herinner in verband met de cross-border lease aan de beleidsbrief van 2003-2004 van minister van Binnenlandse Aangelegenheden Van Grembergen. Ik verwijs ook naar de toenmalige antwoorden van de minister van Leefmilieu. Dat is nuttige lectuur.

Collega's, de voogdijoverheid heeft zich niet verzet tegen deze operatie. De minister van Financiën heeft de ruling die gepaard ging met deze operatie, destijds goedgekeurd. Alle kosten zullen effectief worden gedragen door de steden en gemeenten die hier genoemd zijn, zodat er geen kosten zijn voor het Vlaamse Gewest.

De heer Bart Van Malderen: Ik sluit me aan bij de vorige spreker. Uit het voortreffelijke mondelinge verslag is gebleken dat het debat in de commissie ernstig, grondig en met gevoel voor nuance gevoerd is, met inbegrip van de hoogdringendheid en met verduidelijking van de voorwaarden die de Vlaamse Regering denkt vandaag te kunnen en moeten opleggen. Mijnheer Tavernier, de minister heeft letterlijk gezegd dat dit kon worden opgenomen in het verslag en dat het voor hem deel uitmaakt van het interpretatieve kader van het decreet.

Ik sluit me aan bij wie gesteld heeft dat dit decreet een uitzonderlijk karakter heeft. Dat volgt uit de uitzonderlijke omstandigheden. Ik sluit me aan bij de mening die unaniem bestond in de commissie dat er lessen getrokken moeten worden uit wat gebeurd is.

Net zoals de heer De Meyer verwacht ik geenszins dat wij voor dit decreet een schoonheidsprijs krijgen. Ik beschouw het als een noodzakelijk kwaad om een oplossing mogelijk te maken. Die noodoplossing geeft de betrokken lokale overheden geen vrijbrief, integendeel. Zij worden dwingend voor hun verantwoordelijkheid geplaagd om er vooral voor te zorgen, mijnheer Wymeersch, dat de inwoners van deze steden en gemeenten niet het slachtoffer worden van de financiële crisis. De Vlaamse Regering zal in overleg met de steden en gemeenten de voorwaarden verder bepalen voor deze oplossing. De minister heeft er al inzicht in gegeven.

In het debat leek het alsof die 120 miljoen dollar op een bepaald moment effectief zou moeten worden uitbetaald. We moeten er alles aan doen om die niet te moeten aanspreken. Bovendien gaat het om een theoretisch bedrag dat nooit in zijn geheel zal moeten worden aangesproken aangezien er nog deposito's bestaan, vandaag in het systeem, die ook een waarde hebben en die in een eerste fase in mindering zouden moeten

worden gebracht van die 120 miljoen dollar die wel degelijk noodzakelijk is als waarborg. Dat is de reden, mijnheer Peumans, waarom wij als indieners misschien minder precies zijn geweest dan de minister. Wij hebben ons willen schikken naar de wijsheid van de Vlaamse Regering die mee de voorwaarden bepaalt. Het zou van heel veel arrogantie getuigen indien wij het standpunt of de mogelijke voorwaarden van de Vlaamse Regering zouden hebben toegelicht.

Mijnheer Peumans, ik apprecieer in grote mate uw opmerking dat wij ons met z'n allen ooit geestelijk dan wel effectief, hebben bezondigd aan dit soort constructies. We moeten daar lessen uit trekken. Er schiet me een citaat van Vergilius te binnen dat ik even zal parafraseren: "Timeo Americanos et dona ferentes."

De heer Jef Tavernier: Er is een klein probleem. De heer Van Malderen zegt dat de voorwaarden die de Vlaamse Regering denkt te verbinden aan deze gewestwaarborg door de minister zijn genoemd en deel uitmaken van de interpretatieve uitleg van dat decreet. Wij moeten die voorwaarden vaststellen op basis van een mondeling verslag. Normaal gezien kunnen alle sprekers het schriftelijke verslag nalezen en corrigeren. In dit geval lijkt het me dan ook belangrijk om aan de minister te vragen of de mondelinge verslaggeving over die voorwaarden correct weergeeft wat hij heeft gezegd. Het is belangrijk te weten wat precies die voorwaarden en de gevolgen daarvan zijn.

De voorzitter: U blijft aandringen op de aanwezigheid van de minister. Ik stel voor dat we daar om 14 uur over stemmen.

De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Mijnheer Tavernier, er is een mededeling aan de leden van de Vlaamse Regering geweest. Ik heb daarvan een kopie aan de heer Peumans bezorgd. Het gaat om een publiek document. Daarin staat: "Omdat het Vlaams Gewest er evenmin belang bij heeft om de stabiliteit in het gedrang te brengen van de betrokken besturen, zou worden bedongen dat het Vlaams Gewest de bij haar uitgewonnen bedragen recupereert bij de betrokken besturen, door inhouding van de uitgewonnen sommen, verdeeld volgens de investeringswaarde, ingebracht door ieder respectievelijk lokaal bestuur, op elk van hun respectievelijk aandeel in het Gemeentefonds, met een maximum van 10 percent van dit aandeel per jaar. Op deze wijze zouden de betrokken besturen hun financiële verantwoordelijkheid moeten opnemen (...)

Uiteraard zullen de betrokken besturen instaan dat de waarborgpremie conform het residuair waarborgdecreet dat op deze waarborg van toepassing zou zijn, namelijk 1 percent, wordt betaald door henzelf of door de financiële instelling die zij mede dankzij de waarborg van het

Vlaams Gewest aan hopelijk redelijke voorwaarden kunnen contracteren.

De waarborging kan niet zonder een parlementaire machtiging daartoe."

Deze nota is de basis geworden van het decreet. Ik denk dat deze mededeling kan worden toegevoegd aan het mondeling verslag.

De voorzitter: Wat u hebt voorgelezen, zullen we in elk geval toevoegen aan het verslag.

De heer Eric Van Rompuy: We kunnen de nota toevoegen aan het verslag van de plenaire vergadering.

De voorzitter: Het stuk dat werd voorgelezen, wordt opgenomen in de Handelingen.

De heer Frans Wymeersch: Mevrouw de voorzitter, ik zou toch graag hebben dat dit stuk voor de eindstemming wordt rondgedeeld op de banken.

De voorzitter: Dat zal gebeuren.

De heer Geert Bourgeois: Mijnheer Van Rompuy, die 1 à 2 percent gaat over de vergoeding om de waarborg te krijgen. Het gaat niet over terugbetalingsvoorwaarden. De vraag blijft dus open. (*Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy*)

Die 1 à 2 percent gaat over de vergoeding die de gemeenten betalen om de gewestwaarborg te krijgen. Het heeft niets te maken met de vragen die gesteld zijn over de modaliteiten van terugbetaling. Klopt het wat ik zeg? (*Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy*)

De voorzitter: Ik veronderstel dat het niet meer nodig is dat we om 14 uur stemmen over de aanwezigheid van de minister. (*Instemming*)

Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 1993/1*)

– *De artikelen 1 tot en met 3 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Jos De Meyer, de dames Monica Van Kerrebroeck en Laurence Libert en de heren Robert Voorhamme en Kris Van Dijck betreffende de financiële lasten uit het verleden in verband met scholenbouw onder het stelsel van het Nationaal Waarborgfonds – 1777 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de bespreking is geopend.

Mevrouw Demeulenaere, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Mevrouw de voorzitter, collega's, vorige week woensdag hebben we al uitvoerig gesproken over scholenbouw, en dan meer specifiek over de toekomst van de scholenbouw in Vlaanderen. Hier hebben we het eigenlijk over de lasten uit het verleden, meer bepaald voor die scholen die destijds gebouwd werden via het Nationaal Waarborgfonds. Voor vele ervan is er op dit moment een ernstig probleem in verband met de schuldenlast. De bedoeling van het voorstel is er voor te zorgen dat daar spoedig werk van wordt gemaakt. Ik zou alle collega's die het voorstel van resolutie gesteund hebben en de minister van Onderwijs, die de federale regering daarover heeft gecontacteerd, willen danken.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Joke Schauvliege, de heren Patrick Lachaert, Jos Bex, Bart Martens en Patrick De Klerck en mevrouw Martine Fournier betreffende fijn stof – 1804 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de bespreking is geopend.

De heer Callens, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Kurt De Loor, mevrouw Joke Schauvliege, de heren Marnic De Meulemeester, Jan Verfaillie en Dirk De Cock en mevrouw Else De Wachter betreffende het ontwerp van Interinstitutioneel Akkoord tussen het Vlaams Parlement, de Vlaamse Regering, de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen en de strategische adviesraden over de gemeenschappelijke aanpak en toepassing van de reguleringssimpactanalyse – 1961 (2008-2009) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de bespreking is geopend.

De heer Kennes, verslaggever, heeft het woord.

De heer Ward Kennes: Mevrouw de voorzitter, collega's, het instrument van de reguleringssimpactanalyse (RIA) kan een bijdrage leveren aan de verbetering van de wetgevingskwaliteit. Dat is niet alleen een zaak van de regering. Als informatiebron is de RIA immers ook van belang voor de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV), de strategische adviesraden (SAR's) en uiteraard het Vlaams Parlement. Het Vlaams Parlement acht het belangrijk dat bij een ontwerp van decreet concreet wordt aangegeven op welke wijze met de impactanalyse rekening werd gehouden en welke afwegingen de regering ertoe bewogen hebben om dit, en geen alternatief, voorstel te doen.

Via de brief van 10 juli 2008 heeft de Vlaamse minister van Bestuurszaken het parlement gevraagd of het akkoord kan gaan met de ontwerp tekst voor een Interinstitutioneel Akkoord tussen het Vlaams Parlement, de Vlaamse Regering en de adviesraden over de gemeenschappelijke aanpak en toepassing van de reguleringssimpactanalyse. Dat akkoord heeft geen juridisch bindend karakter, maar geldt als een intentieverklaring.

Voorlopig gaat de regering niet in op de vraag om RIA's te maken over voorgenomen Europese regelgeving, omdat dit erg arbeidsintensief is en hiervoor thans niet voldoende personeel en middelen beschikbaar zijn. Daarom bevat het voorstel van resolutie ook een vraag aan de Vlaamse Regering om blijvende inspanningen te leveren met het oog op de uitbouw van een systeem van impactanalyse van Europese regelgeving, wat het mogelijk moet maken de impact ervan voor Vlaanderen beter en tijdig te onderkennen.

De heer De Loor lichtte als eerste indiener het voorstel van resolutie kort toe en verwees naar de suggestie van

het Uitgebreid Bureau om via een voorstel van resolutie de tekst van het akkoord goed te keuren en de voorzitter op te dragen dit namens het Vlaams Parlement te ondertekenen. De heer Caluwé maakte een kanttekening bij het voorbehoud van de regering bij het opmaken van RIA's over Europese regelgeving.

Mevrouw de voorzitter, collega's, ik wil graag even uw aandacht vestigen op een paar punten uit het akkoord.

De instellingen die zijn betrokken bij het akkoord beklemtonen de belangrijke rol van de RIA voor het bereiken van de doelstellingen van Lissabon, het goed bestuur en een evenwichtige en duurzame ontwikkeling. De RIA moet een geïntegreerd en evenwichtig beeld geven van de mogelijke maatschappelijke effecten van de ontwerpen van besluit en de ontwerpen van decreet. Een van de relevante, te onderzoeken alternatieven is steeds: géén wetgevingsinitiatief te nemen. De relevante inhoudelijke alternatieven moeten tijdens het RIA-proces worden onderzocht, en de keuze voor een beleidsinstrument moet steunen op de uitgevoerde effectbeoordeling.

De RIA's worden actief openbaar gemaakt via de RIA-databank. De regering rapporteert halfjaarlijks aan het parlement over de resultaten van de kwaliteitscontrole op de RIA. De opleidings- en vormingsmodule staat open voor medewerkers van het Vlaams Parlement. Belangrijk is ook te onderstrepen dat de RIA een hulpmiddel is om te komen tot een weloverwogen besluit, maar ze kan in het democratisch besluitvormingsproces in geen geval de plaats innemen van de politieke beslissing.

Uiterlijk twee jaar na de inwerkingtreding van dit akkoord zullen alle betrokken instellingen hun ervaringen met de RIA's evalueren. *(Applaus)*

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VOORSTEL VAN DECREET van mevrouw Tinne Rombouts en de heren Patrick Lachaert, Bart Martens, Erik Matthijs, Karlos Callens en Jos Bex houdende wijziging van het Mestdecreet van 22 december 2006 en houdende wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen – 1892 (2008-2009) – Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Sintobin, verslaggever, heeft het woord voor een mondeling verslag.

De heer Stefaan Sintobin: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, dit voorstel van decreet werd vorige week donderdag, op 11 december 2008, besproken in de commissie voor Leefmilieu.

Commissievoorzitter Lachaert heeft bij de opening van de bespreking gewezen op de ontstaansgeschiedenis van het voorstel van decreet. Het voorstel van decreet vloeit voort uit een reeks amendementen die werden ingediend op het recent door deze plenaire vergadering goedgekeurde verzameldecreet. Er was bij de behandeling daarvan in de commissie protest gerezen tegen het grote aantal meerderheidsamendementen op dit ontwerp van decreet. Na overleg besloten de indieners een deel van de amendementen op het hoofdstuk Mestdecreet van het verzameldecreet als een afzonderlijk voorstel van decreet in te dienen.

Mevrouw Rombouts heeft in de commissie alle voorgestelde wijzigingen aan het Mestdecreet toegelicht. Hoofdstuk II van het voorstel van decreet bevat diverse, veelal technische, wijzigingen om de haalbaarheid en uitvoerbaarheid van het Mestdecreet van 22 december 2006 te verbeteren. Het gaat onder meer over aanpassingen aan de bepalingen inzake mestverwerking, de uitrijregeling van mest, de plaatsen waar mag worden bemest, de bemestingsnormen, de emissiearme aanwending van mest, het bijhouden van het dierregister, de melding en namelding van het mestvervoer en de administratieve geldboeten.

Hoofdstuk III van het voorstel van decreet gaat over een globale oplossing voor bemesting in de kwetsbare natuurzones. Mevrouw Rombouts heeft er in de commissie aan herinnerd dat bij de bespreking van het Mestdecreet in 2006 door de parlementaire meerderheid werd afgesproken de bepalingen daarover later in het Mestdecreet in te voegen. Intussen is, na uitgebreid overleg, een consensus gegroeid tussen de natuurbeveiliging en de landbouworganisaties over deze bepalingen. Die consensus wordt vertaald in het voorstel van decreet. Bij het zoeken naar een consensus werd uitgegaan van de vroegere regeling in artikel 15ter van het oude Meststoffendecreet, met dien verstande dat men wel heeft getracht de knelpunten op te lossen.

Ik zal even op de belangrijkste principes ingaan.

De regeling in artikel 15ter van het oude Meststoffendecreet van 1991 blijft, in een aangepaste versie, behouden voor de oude plannen van aanleg. Het gaat hier vooral om gewestplannen.

De regeling voor de bemesting in bos- en natuurgebieden die in de nieuwe gewestelijke uitvoeringsplannen

zijn aangeduid, wordt in het nieuwe artikel 41bis van het Mestdecreet van 2006 opgenomen.

Wat het recht op de ontheffing van de nulbemesting betreft, worden de gezins- en de niet-gezinsveeteeltbedrijven met een mestproductie kleiner dan 300 kilogram difosforpentoxide gelijkgesteld.

In het nieuwe artikel 41bis wordt niet langer het onderscheid tussen gezinsveeteeltbedrijven en andere bedrijven gemaakt.

De in toepassing van het oude artikel 15ter verkregen ontheffing van de nulbemesting kan aan rechtspersonen worden overgedragen. Rechtspersonen kunnen tevens op basis van het nieuwe artikel 41bis van het Mestdecreet een ontheffing van de nulbemesting krijgen.

Bij de opeenvolgende wijzigingen of de vervanging van gewestplannen door ruimtelijke uitvoeringsplannen blijft de bestaande ontheffing gelden. Ze kan, voor zover dit nog niet eerder is gebeurd, eenmalig worden overgedragen.

Tot slot bevat het voorstel van decreet een rechtsgrond voor de zogenaamde ‘vergoedingen natuur’.

Hoofdstuk IV, dat enkel het artikel 21 omvat, betreft kleine mesttransporten naar tuinen, parken en plantsoenen en de uitzonderingsregeling voor kleine vrachten. Conform het Vlaams

Reglement inzake afvalvoorkoming en -beheer (VLAREA) wordt vervoer met een transportmiddel waarvan het nuttig laadvermogen kleiner is dan 3500 kilogram, voortaan als een kleine vracht beschouwd.

Het voorstel is slechts kort in de commissie besproken. Ik overloop even de opmerkingen die zijn gemaakt.

Volgens de heer Wymeersch bevat dit voorstel van decreet niet enkel technische bepalingen, sommige artikelen gaan duidelijk verder. Het voorstel van decreet bevat ook inhoudelijke wijzigingen. Deze wijzigingen komen tegemoet aan de verzuchtingen van de sector. De heer Wymeersch heeft tevens verklaard eerdere amendementen en opmerkingen van het Vlaams Belang in de voorgestelde tekst te herkennen. Hij beoordeelt dit positief. Een voorbeeld van een dergelijke verbetering is artikel 4 van het voorstel van decreet. Dit artikel betreft de plaatsen waar mag worden gemest.

Volgens de heer Wymeersch blijven een aantal inhoudelijke vragen en problemen nog onopgelost. Hoewel met dit voorstel van decreet enige vooruitgang wordt geboekt, mag het nieuwe Mestdecreet nog niet als afgerond worden beschouwd. De heer Wymeersch heeft hieraan toegevoegd dat het Vlaams Belang geen gebruik wil maken van het recht hoorzittingen te vragen en het voorstel van decreet mee zal goedkeuren.

De heer Martens heeft opgemerkt dat het voorstel van decreet niet enkel aan de verzuchtingen van de landbouwsector tegemoetkomt. Wat de bemesting in natuurgebieden betreft, is een compromis tussen de landbouwsector en de natuurverenigingen gezocht. Volgens de heer Martens is de tekst van het voorstel van decreet een vertaling van dat compromis.

In de commissie zijn tevens drie amendementen ingediend en goedgekeurd. Het eerste amendement strekt ertoe dat beide soorten bedrijven bij overdracht binnen de familie op gelijke wijze gebruik kunnen maken van de mogelijkheid eenmalig de ontheffing van de nulbemesting over te dragen. Het tweede amendement heeft betrekking op artikel 20 en betreft veeleer een technische verduidelijking van wat onder overdracht moet worden verstaan.

Het derde amendement voegt een inwerkingstredingsbepaling aan het voorstel van decreet toe. Indien het wordt goedgekeurd, zal het voorstel van decreet op 1 januari 2007 in werking treden. De artikelen 6, 10 en 12 vormen hierop een uitzondering en treden pas op de dag van publicatie in het Belgisch Staatsblad in werking. Volgens mevrouw Rombouts is het belangrijk dat het voorstel van decreet met terugwerkende kracht in werking treedt. Op die manier komt de rechtsgrond voor de vergoedingen voor de beheersovereenkomsten natuur niet in het gedrang. De artikelen 6, 10 en 12 betreffen verstrengingen waarvoor een retroactieve inwerkingtreding niet wenselijk is.

De commissie heeft de amendementen van de meerderheid met twaalf stemmen eenparig aangenomen. Ook de artikelen en het gewijzigd voorstel van decreet zijn met twaalf stemmen eenparig aangenomen. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer De Klerck heeft het woord.

De heer Patrick De Klerck: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, de Open Vld-fractie ondersteunt dit ontwerp van decreet omdat het een aantal heel belangrijke aanpassingen inhoudt. Ze zijn niet alleen van agrarisch-technische en milieutechnische aard, maar er zijn ook een aantal heel belangrijke wijzigingen voor de export van dierlijke mest en er wordt een categorie van neerhofdieren toegevoegd. Er wordt ook duidelijkheid gecreëerd over perceelsgebonden bemestingsregels en er worden verdere mogelijkheden voor wetenschappelijke proefnemingen mogelijk gemaakt.

Met het oog op het behoud en de versterking van de natuur op landbouwgronden, gelegen in natuurgebieden, natuurontwikkelingsgebieden en natuurreservaten, is elke vorm van bemesting verboden, met uitzondering van bemesting door rechtstreekse uitscheiding bij

begrazing waarbij twee grote eenheden per hectare mogelijk worden gemaakt.

Een ander belangrijk punt voor ons is dat, in afwachting van de natuurrichtplanning, zoals bedoeld in paragraaf 5, een afwijking kan worden verkregen op het potentieel gebied dat als grasland wordt bestempeld, met een mogelijke supplementaire bemesting van maximaal 100 kilogram stikstof per hectare.

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Mevrouw de voorzitter, ik wil de verslaggever en de parlementaire diensten danken om op korte tijd een zo volledig mogelijk verslag uit te brengen.

Het is belangrijk dat dit decreet nog op korte termijn kan worden doorgevoerd, omdat er een aantal evenwichtige aanpassingen aan het Mestdecreet worden gedaan die de werking ten velde zeker ten goede zullen komen. Ik wil iedereen danken voor de snelle inwerkingtreding.

De voorzitter: De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch: Mevrouw de voorzitter, ik wil nog twee dingen beklemtonen.

Wij danken de meerderheid in dit parlement voor het feit dat ze, in de geest van onze voorstellen van 2006, een eind zijn meegegaan en uiteindelijk ook het licht in de duisternis hebben gezien en dit hebben gevat in dit voorstel van decreet.

Dit zal zeker niet het eindpunt zijn, omdat er nog een aantal knelpunten overblijven. Ik verwijs naar de problematiek van de rundveehouderij. Wij zullen er de komende maanden en jaren aandacht aan blijven besteden, in de hoop dat ook daar de nodige decretale aanpassingen kunnen gebeuren. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. *(Zie Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 1892/3)*

– *De artikelen 1 tot en met 22 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vanmorgen.

We komen om 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

Mevrouw Marijke Dillen: Mevrouw de voorzitter, zou u de fractieleiders van de meerderheid willen oproepen om ervoor te zorgen dat hun parlementsleden hier op tijd aanwezig zijn? Niemand van de oppositie, en waarschijnlijk u ook niet, heeft zin in hetzelfde spektakel als vanmorgen. We hebben hier een uur zitten koekeloeren. Ieder van ons kan zijn tijd veel beter gebruiken. De agenda ziet er niet naar uit dat de stemmingen pas na 16 uur zullen worden gehouden.

De voorzitter: We hebben de nodige oproepen gedaan.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 12.53 uur.*
